

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּנֹן מִן־הַשְּׁטִיִּים שְׁנַיִם־אֲנָשִׁים מִרְגְּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר
 לָכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה זוֹנָה וּשְׂמָה
 רַחֵב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה: 2 וַיֹּאמֶר לְמַלְךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הֲנָה אֲנָשִׁים בָּאוּ
 הֲנָה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת־הָאָרֶץ: 3 וַיִּשְׁלַח מַלְךְ יְרִיחוֹ
 אֶל־רַחֵב לֵאמֹר הֲוֹצִיָאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי
 לַחֲפֹר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ: 4 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתַּצְפֵּנּוּ
 וַתֹּאמֶר | כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין הֵמָּה: 5 וַיְהִי הַשָּׁעַר
 לְסָגוֹר בַּחֲשָׁד וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הָלְכוּ הָאֲנָשִׁים רֹדְפוֹ
 מִהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם: 6 וְהִיא הֶעֱלֵתָם הַגָּגָה וַתִּטְמַנֵּם בְּפִשְׁתִּי
 הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לָהּ עַל־הַגָּג:

Vocabulary

Verse 1

- בְּנֹן name: “Nun”
- שְׁטִיִּים name (of place): “Shittim”
- מִרְגְּלִים verb: “spy” (BDB, 920)
- חָרָשׁ “secretly” (BDB, 361)
- יְרִיחוֹ name (of place): “Jericho”
- זוֹנָה noun: “harlot” (BDB, 275)
- שָׁכְבוּ verb: “lie down”

Verse 2

- הֲנָה “hither” (BDB, 244)
- חֲפֹר “search” (BDB, 343)

Syntax & Miscellaneous

- Is this phrase, בֵּית־אִשָּׁה זוֹנָה, a three-member bound phrase (“house of a women of a harlot”) or do the first two words form a construct relationship and the last in apposition to the second (“house of a woman, a harlot”)? Why one or the other?
- The last two clauses, וּשְׂמָה רַחֵב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה, use the homophone of שְׂמָה.
- Notice the use in verse two of the homophone, הֲנָה.

Verse 3

הוֹצִיָאִי verb (*Hiphil* imperative fs): “bring out/forth”

Verse 4

Joshua 2:1-6

צִפַּן verb: “hide” (BDB, 860)

מֵאַיִן “whence? where?” (BDB, 33)

Verse 5

שַׁעַר “gate”

סָגַר verb: “shut”

אַנְהוּ “whence, where”

רָדַף verb: “pursue”

תִּשְׂגֶה verb (*Hiphil*): “overtake” (BDB, 673)

Verse 6

גַּג noun: “roof” (BDB, 150)

טָמַן verb: “hide” (BDB, 380)

פִּשְׁתָּה “linen” (BDB, 833)

Syntax & Misc.

Verse 3

- The participle, הַבָּאִים, is a substantive.
- The word order of the quotation (כִּי לַחֲפֹר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ) is very important. The verb is in the final position, while the infinitive is placed in the first position. Great the emphasis is with fronting.

Verse 4

- Notice the singular suffix which describes two individuals, וְהִצְפִּנּוּ.
- The final two words, מֵאַיִן הֵמָּה, form a verbless clause.

Verse 5

- The *beth* preposition in the second clause is functioning temporally.